

The Project Gutenberg eBook of Lukkarin arkityöt: Yksinäytöksinen huvinäytelmä, by Vihtori Niemi

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Lukkarin arkityöt: Yksinäytöksinen huvinäytelmä

Author: Vihtori Niemi

Release date: May 10, 2016 [EBook #52037]

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK LUKKARIN ARKITYÖT: YKSINÄYTÖKSINEN
HUVINÄYTELMÄ ***

Produced by Tapio Riikonen

LUKKARIN ARKITYÖT

Yksinäytöksinen huvinäytelmä

Kirj.

VIHTORI NIEMI

Helsingissä, Kirjapaino Gutenberg Boktryckeriet, 1899.

HENKILÖT:

HEIKKI, Lukkari.

LEENA, Hänen vaimonsa.

ANNALIISA, Heidän tyttärensä.

PEKKA PIKKARAINEN, Postiljooni.

ERKKI KOPONEN, Kauppapalvelija.
TAAVETTI, Talonpoika.
Joukko kylän käsityöläisiä.

Kuvaus Etelä-Pohjanmaalta.

1:nen Näytös.

Pihamaa. Oikealla näkyy tupa, minkä ovi ja avoin ikkuna ovat pihamaalle päin. Tuvan seinustalla on imelläspata. Näyttämön taustalla olevan huonerivin edessä on hirsiläjä ja sen vieressä kaljatynnyri tuettuna; vasemmalla on aita, jonka yli lautaporrasta pääsee pihaan.

1:nen Kohtaus.

Heikki, sitte Leena, myöhemmin Taavetti.

Heikki (istuu hirrenpätkällä tynnyrintappia vuoleskellen, puhuu haukotellen itsekseen). Hooh-hoijaa-ah! Nyt ne sitte taas alkavat nuo arkitouhut... Ja tuo kiusan kappale, kaljanteko on asetettu ensi työksi... Hooh-hoi! Mutta ei auta, ei!... Helsingissä se kuuluu olevan vallan erityinen kaljamummo... Ja oikein se näkyy "aviseissakin seisovan"... Hätäkös siellä olisi olla... Mutta jos sekin muija teettää kaikki H:n kaljat miehelleen kuten meidänkin Leena, niin kyllä siinä äijäparka lämpymänsä löytää... Jaa-ah! Mutta eipä sitä sovi miehen kaikista nureksia, kun on kerran satimeen joutunut... Laulaenhan ne työt paraiten sujunee, niin venäläisetkin kuuluvat tekevän pahan ilman edellä (alkaa laulaa) "Oo kuinka ihanat sun asuinsijas ovat..."

Leena (kurkistaa ikkunasta). — Joko sinä taas siellä loilotat! Etkö sinä muutama möllikkä saa kirkossa tarpeeksesi huutaa.

Heikki. No-no... älähän nyt muijaseni kovin...

Leena (matkien). Älä kovin... Veisaamallaako sinä luulet tässä kaljat ja voit valmistuvan?... Entäs leivät sitte?

Heikki (itseksseen). Kanavilla, joko niitä nyt on taas sellainen liuta töitä alulla...

Leena. Mitä puperrat?

Heikki. Tuumin tässä vaan, harjoitus-aikaakin hiukkasen olla... Leenaseni nyt on jo tappi valmis...

Leena. Tappi valmis... Mutta miten on laita imelläspadan? (vetäytyy pois).

Heikki (hätkähtää). Jassoo, kanavilla... olin vähällä unhottaa koko padan (menee hämmentämään). Hys-hys... näinköhän se nyt taas oli?... Ihme ja kumma se onkin, ett'en minä ikänäni tahdo päästä noista ämmien töistä selolle, vaikka kuus päivää viikossa teen niitä ja yhden vaan omiani... Tosinhan ne eivät nyt minun luonnollenikaan oikein sovi... Mutta nurinhan se Jumala on muutenkin asettanut lukkarin päiväjärjestyksen... (hämmentää).

Leena (tulee kirnu kädessä). Älä siinä nyt sitä taas koko päivää nuljuta... Hyvä kun...

Heikki. Koetetaan, koetetaan, muijaseni.

Leena. Minä sanoin jo, että anna sen olla... Mutta tuota saat jauhaa niin paljo kun haluttaa. Ja laitakkin, että se on siksi valmiina kun minä ehdin keittää "pysyperunat" ja saan leivät uuniin.

Heikki (itseksseen). Pysyperunat! Sekin vielä.

Leena. Tee työtäsi äläkä turaja!

Heikki (tarttuu kirkun mäntään). Koetetaan, koetetaan muori hyvä (alkaa kirkuta). Mutta kuinkahan kauvan ne pysyperunat viipyy...

Leena. Älä sinä niistä huolehdi. — Kääri sinä vaan hihasi, ett'et tahri itseäsi.

Heikki (kääri hihansa). Joko nyt...

Leena. No niin. Anna nyt luistaa vaan (menee tupaan päin, jonka ovelta vielä katsahtaa taakseen). Ja katsokin, ett'et aja kermaa maahan. (Menee).

Heikki (alkaa kirnuta). Jaa-ah! On tämäkin nyt miehen työtä! Jopa siinä vesi leuvalle venähtäisi, jos sattuisi joku näkemään lukkarin tällaisessa virkatoimessa... Mutta mikäpäns tässä yksin on köllötellä... (alkaa laulaa).

"Sen suven suloisuutta..."

Taavetti (tulee vasemmalta). Päivää kanttuori... (toimittaa itseään).

Heikki (survasee hätäntyneenä kirkun taakseen ja alkaa oikoa hihojaan). Niin tuota, että tuota... mitäkö sanoit?...

Taavetti. Päivää minä vaan...

Heikki. Jahah... niin päivää päivää... Mitäs nyt? (on levoton).

Taavetti. Olipa se onni, että tapasin teidät kotosalta... Olinkin tässä juuri kahden vaiheilla... (lähestyy kanttoria).

Heikki (peräytyy hätäntyneenä). Nyt se tulee... (ääneen). Katsoppas T. eikö siinä ole soma kaljatynnyri?

Taavetti (tarkastaa tynnyriä). Jaa-ah! Ompa kyllä. Mutta sietäisi tuo olla vähä vahvempaa tekoa, ja sitäpaitsi tervattu sisältä ja ulkoa kuin "Nuuakin arkki"... Niin tuota... (lähestyy).

Heikki (koettaen peittää takin liepeellään kirkun, hätäilee). Nyt se tulee kumminkin... Mitäs ihmettä sille sanon?... (ääneen). Äläs vielä Taa-vetti... Katsoppas sitä tappia; — mitäs siitä arvelet... äsken sen tehdä sukasin.

Taavetti (kiertää tappia). Jaa-ah! Mutta ei kanttori vaan pahaksi pane jos sanon, minusta tämä on vähä lintallaan kuin Aaronin sauva... heh... heh... Mutta kelpaahan se nyt lukkarin työksi... heh... heh! Mutta minähän olin kahden vai...

Leena (huutaa tuvassa). Joko sinä taas turajat... Tee työtäsi äläkä siellä itsekseksi pöpise!

Taavetti (pelästyneenä). Mi-mikä se oli?

Heikki (itseksseen). Ahaa pitääpä sitä äijää vähä pelotella. (Taavetille). Kirkontonttu se siellä kummittelee...

Taavetti. Kirkontonttu tuolla? (osoittaa sormellaan huoneriviä kohden, josta kaiku kuuluu) ... ja sillä oli niin sinun emäntäsi ääni... Mitähän se tietää?

Leena, (tulee samassa pöllähtäen sellaisella kiireellä, että Taavetti vallan pelästyy). Niinkö sinä vetelys työtäsi teet?... Häh?... ett'en minä paremmin sano...

Heikki. So so, se kummitteli tuolla ylisillä...

Leena. Kummitteli ylisillä?...

Taavetti (hieroo ja suistelee silmiään tähystellen Leenaa, lähestyy vihdoin). No mutta emäntähän se onkin... ja kun olin vähällä luulla teitä kirkontontuksi... Päivää sitte...

Leena. Päivää, päivää. Mutta tätä minä en ymmärrä... Mikä kummittelee... huh, oikein pelottaa...

Heikki. Kerroppas Taavetti, sinähän sen kuulit!

Leena (puistuttaa itseään). Uh!

Taavetti. Niin tuota, kun minä tässä juuri olin kahden vaiheilla, niin yht'äkkiä...

Leena. Oh... minua pelottaa... älä kerro!

Heikki. Niinpä niin, parasta on että menet sisään, ja laitat Taavetillekin edes kahvia vähä rohkaisuaineeksi...

Leena. No, Taavetti tule nyt tänne sisään sitte, vaikka tässä onkin vähä sekasin paikat...

Taavetti (pelästyneenä). Sekasin... kanttorinko paikat sekasin?...

Heikki (itseksseen). Ahaa, nyt minä sen kiusankappaleen ainakin saan lähtemään, että pääsen tuosta kirkun pahuuksesta. Minä heittäyn veitikaksi. (Alkaa hohottaa). Hoi-hoi-hoi!

Leena. Uih! Mitä sinä...

Taavetti. Mi-mi-mitä herran tähden?

Heikki. Tiedätkös Taavetti mikä rykmatisti on?

Taavetti. E-en... Mikä se sitte?

Leena. Mitä sinä sanot?...

Heikki (iskee silmää Leenalle). Tiedäppäs Taavetti hyvä, että se on nyt minun selässäni ja ell'et pian joudu täältä pois niin menee sinun kätesi koukkuun samoin kuin minunkin on jo toinen.

Taavetti. No muttah! Sehän on sitte vaarallista...

Heikki; (voihkasee). Aih! Se jäytää niin hirmuisesti selkäpiitä... Oih!... Voih!

Leena. Ole hupsimatta, Heikki.

Taavetti. Sitte minun on parasta lähteä... olinkin tässä kahden vai...

2:nen Kohtaus.

Pekka Pikkarainen ja edelliset.

Pekka (tulee kirje kädessä). Kanttori, kanttori, pian tänne apuun, sillä hevonen mylliköipi teidän tupakkatarhassanne (nakkaa kirjeen ja menee kiireesti pois).

Taavetti. Tpruu... olikohan se taas se karvasilmä... (rientää ulos).

Heikki (ryntää perästä). Jumalan luomat kun eivät "kessuilleniakaan" enää anna rauhaa!

Leena (sieppaa kirnun, joka oli vähällä kaatua). Hm! — On ne miehet vihoviimeisiä "rutimuljuksia". Nyt oli tupakoidensa tähden kaataa kirnun... Hm... hm! Mikähän tämän maailman perisi, jos ei naisia olisikaan... Kyllä varmaankin silloin olisivat kaikki paikat mullin mallin (menee).

3:s Kohtaus.

Heikki, sitte Leena.

Heikki (kompuroipi hetken päästä revityin pöksyyn). En ymmärrä, en ymmärrä, mikä Jumala se lukkarin omaisuudesta huolta pitää, kun ne kaikki sotketaan ja syödään. Jos kylvät naurista, niin pitäjän poikanaskalit ne kirkkoeväinään popsii. — Kun taas jätät peltosi heinälle, niin koko maailman räsyryssät siellä hevosiaan syöttää. Ja jätäppäs viljalle, niin siellä ne ovat koko kylän lehmät ja lampaat. Ja pappilan sijat tonkivat perunatkin suuhunsa ennenkuin ne edes ehtivät valmistua. Nyt kylvin tuohon kessuja, joiden edes luulin saavan sijoilta ja kanoilta rauhan. Mutta mitä vielä... Nyt revin pöksynikin niiden tähden, kun lankesin veräjäpuuhun. Ja mitäs ihmettä se muija nyt... (katsoo pois.)

Leena (huutaa tuvasta). Heikki, oletko siellä?

Heikki. Hys, hys!... Nyt ei ole enää hyvä vitkastella. Sillä jos Leena tämän näkee (osoittaa pöksyjään). niin varjele taivas... Ei, pitää koettaa pistää edes neulalla kiinni.

Leena (huutaa). Eikö se möllikkä vieläkään ole siellä... Mutta kyllä minä sen ripitän kun se tulee takaisin...

Heikki (hiipii tuvan seinustalle laittamaan lahetta). Heh-heh!... Nyt on sitte rippisauna tiedossa. Mutta eiköhän löylyä voitaisi vähä lieventää, kun tarttuu kirnun mäntään, että tukka tömisee ja tekee voin valmiiksi ennenkuin sillä on vihiäkään asiasta (tarttuu kirnun mäntään). Ee-ih! Tupakka ensin piippuun ja sitte jenkottamaan... (paneet tupakaksi). Mutta sopisihan sitä kerran tehdä oikein tenäkin sille muijalle... Vaan kaipa sentään lie paras ensin kirnuta, että saa syödä, niin paremmin vähä "pnyktää" — (alkaa kirnuta jolloin maitoa läiskähtää takille). hyi... sapper... hm! Siinä se nyt taas oli — lukkarin suojelusenkeli! — Hyi! (puhdistaa kättänsä). Mutta nyt minä en enää tätä siedä... (huutaa). Leena... Leena hoi!... Minä en kirnua enää tilkkaakaan, vaikka tulis mustat ja pimiät... Leena hoi!... etkö sinä kuule Leenaah! (menee tupaapäin).

Leena (tulee ärtyisen näköisenä kahvipolttimo kädessä, johon lukkari töyttää huomaamattaan). Mitä elämää sinä täällä pidät — senkin tollero... Käskee minun mennä kahvia laittamaan vieraalleen ja lähtee sitte itse maailmalle pöllöttelemään.

Heikki. Mutta minun "kessuni". —

Leena. Luojan kiitos kun olisit niistä vaan pääsyt.

Heikki. Niin sinä sanot, joka et osaa tupakkaakaan polttaa... mutta...

Leena. Vieläpä kummakin, että osaa polttaa... Mutta olisithan niitä naapurikunnasta sellaisiakin muijia saanut... Vaan nyt älä siinä enää turaja... ota tuo polttimo käteesi ja mene pian paahtamaan...

Heikki. Mutta se on niettua herra Vintteri.

Leena. Jaa-ah... Ja saako luvan kysyä mikä meidän vaarin hattuun sitte nyt on pistänyt.

Heikki. Hattuun... vai hattuun, hyvä kun nuttuunkin... Katsoppas onko tuo nyt lukkarin takin näköinen? (riisuu takin). häh?

Leena. Vieläpä sun lukkarikin... tuollainen tollero... Mutta laitakkin siitä itsesi pian paahtamaan kahvit, niin puhdistaan takkisi... Minä jo sanoin ett'et tahriit...

Heikki. Mutta nyt minä teen tenän...

Leena. Jassoo, möllikkä, joko lähdet tai...

Heikki. E-en!

Leena. Tuoss' on polttimo, ja laputa pian...

Heikki (ottaa vastahakoisesti). Niin, mutta ne pylsyperunatkin on vielä syö...

Leena. Jos et nyt jo suoriudu, niin... (uhkaa).

Heikki. Kyllä, kyllä... kyllä minä, (lähtee nopeaan). mutta...

Leena (tyrkkää selästä). Älä mutaja enää... mene!

4:s Kohtaus.

Leena (yksin).

Leena (aikoo puhdistaa takkia, mutta huomaa kirjeen). Mitä, mitä ihmettä — kirje, kelle?... (lukee). "He-hee herra Kaa-kaa-kanttuori"... (sanoen). Jassoo, — vieläpä sun herrakin, mokoma rutimuljus. Mutta sillehän se näkyy olevan. Olipa onni että minä sain tämän käsiini, muuten ukko ehkä taas olisi salannut koko jutut, jos jotain vaarallista olis ollut tekeillä... ehkäpä on sulhasia tai jotain sellaista... Sillä Anna Liisalta tämä kai lienee... Keltäs sitte... Ompa mukavaa nähdä mitä se siellä kaupungissa nyt hommailee... Minä noudan "nenäklasi", että tiedän ryhtyä tarpeellisiin varustuksiin ukon suhteen (menee).

5:s Kohtaus.

Pekka (yksin), sitte Leena, Taavetti, Erkki ja Heikki.

Pekka (tulee arastellen). Pitäisipä ottaa selkoa, mitä täällä on tekeillä. Sillä jos kirjeessä on perää, lie kai Annaliisa pian täällä sulhasineen... Sulhasineen! Sapperment!... olenhan minäkin sellainen poika ja antaisinko naapurin tytön noin vaan livahtaa sivu suun. Eipä niinkään... Minä piiloudun tänne saadakseni vihiä, miten sulhaasuutinen otetaan vastaan ja josko kirje huomataan avatuksi.

Leena (tuvassa). Joko ne kahvit nyt on poltettu?

Pekka; (hiipii seinän viereen). Ahaa, mamma on kotona (askelia kuuluu nurkan takaa). Sapperment! — nyt siellä tullaan... minnes tässä hätkähtää? Eiköhän tuolla tynnyrin takana säilyisi, (piiloutuu).

Taavetti (tulee rykien). Öhöm... tuota... kun tuo hevoskaakki teki tepposet, kun juuri olin kahden vaiheilla... öhöm!...

E. Koponen (tulee tuvan kulmauksesta lasit silmillä hyvin ylväänä). Hm!... Tässä kai se sitte on (katselee tupaa).

Taavetti. Öhöm tuota... Päivää... tuota (pyörittää lakkia).

E. Koponen. Päivää, (ei ole huomaavinaan Taavettia).

Taavetti. Onkos vieras se uusi pastori... tuota...

E. Koponen; (itseksseen). Mikähän moukka tuokin on, mutta sopiihan tuolle vastata kuten se ansaitseekin. (Taavetille). En minä ole pastori — uusi enkä vanha...

Taavetti. Mutta kun vieras on niin sen näköinen...

E. Koponen. Tunnetteko sitte uuden pastorinne?

Taavetti. Emme me, — en ainakaan minä, ell'ei kanttuori tunne...

E. Koponen. Kuinka voitte sitte minua siksi luulla?

Taavetti. No kun te olette niin sen näkönen... Mutta mikäs te sitte olette ell'ette pastori...

E. Koponen. Hah-hah! Pyhä yksinkertaisuus. Luuletko, että kaikki on pappia, jolla on silmälasit nenällä — ja keppi kädessä... hah-hah! Kaukana siitä... Niitä on suurempiakin herroja...

Taavetti. Niin, rovasti... sen minäkin tiedän.

E. Koponen. Mutta minä sanon, että on suurempia herroja kuin sinun pappisi ja rovastisi yhteensä.

Taavetti. Ettäkö ihan! — Ja mikä vieras sitte on?

E. Koponen (juhlallisena). Jos ymmärrät laisinkaan ruotsia, niin tiedä sitte, että minä olen "landhandlari". Mutta mikäs sinä olet, joka niin tahdot udella ammattiani.

Taavetti. Minä olen se Tuppu-Taavetti, sen Tupsu-Jussin poika, joka ensipyhänä haudataan.

E. Koponen. Hah-hah? — Miesparka, vai jo sinut ensipyhänä haudataan... No kylläpä taidat siihen joutaakin... hah-hah!

Taavetti (viattomasti). Haudataan... minutko? Mistä pastori sen...

E. Koponen. En minä ole pastori!

Taavetti. Niin tuota... mistä te hand... hand... handlankari sitte sen tiedätte, että minut ensi pyhänä hauda...

E. Koponen. Vaiti tolvana... itsehän sen äsken sanoit.

Pekka (kurkistaa). Mutta minä en malta olla katsomatta millainen se tuo handlankari oikeastaan on.

Taavetti (pitkäväteisesti). Vaain niin. Mutta tuota minä olinkin tässä kahden vaiheilla kun...

Leena (tulee isot silmälasit nenällä, lukien kirjettä).

Koponen ja *Taavetti* (vetäytyvät syrjemmälle).

Leena (pysyttelee seinän vierustalla lukien). "Raa-raa-rakas isä"... eipä se näemmä olekkaan kuin pappi. Vai niin, tyttö hupakko, joko olet isääsi papaksi sanomaan ruvennut. Niinhän sitä vähitellen hienostuu (lukee edelleen). "Te-tee-tämän kautta saan minä lähestyä teitä" (kohottaa lasiaan). No mutta eihän se näemmä niin ollutkaan, vaikka ennen aina sillä tavalla... (lukee). "Tä-tänään en saata enää salata sitä, joka jo kauvemman aikaa on vaivannut sydäntäni".

Pekka (kurkistaa salaa tynnyrin takaa). Ja nyt.

Leena.- Vai olet sinä tyttö veitikka salannutkin jotain. Ja mitähän se mahtaa olla?

Taavetti (aukasee suunsa kuullakseen tarkoin).

E. Koponen (kallistaa korvansa). Jassoo...?

Leena (lukee). "Te ja varsinkin mamma"... Vai mamma... "olette aina tahtoneet minun ottamaan miehekseni Pikkaraisen Pekan, kun se muka on talonpoika ja vielä postiljooni..." Niin, ja se sinun tuleekin ottaa.

Pekka. Se on oikein.

Leena; (lukee). Mutta jos te näkisitte Erkin, niin luulenpa että muuttaisitte mieltänne. Sillä hän on niin hertt...

E. Koponen (astuu Leenan eteen). Kunniani vaati ett'en käytä väärin arvoisaa

huomaamattomuuttanne... nimeni on Erkki Koponen.. jos saan luvan.

Leena (pelästyy hiukan). Oho-ho-hoo! (peräytyy).

Taavetti. Jassoo karvasilmä... sulhaspoikia siis. Ja minäkin kun olin kahden vai...

Leena (Erkille). Oletteko te siis sama mies, josta Anna-Liisa kirjoittaa... nimittäin Erkki...

E. Koponen. Aivan oikein, nimeni on Erkki Koponen. Ja minulla on kunnia tuntea tyttärenne.

Taavetti. Niin ja minun nimeni Taavetti... tunnen minäkin Annaliisan ainakin yhtä hyvin kuin tämä... ha... hat... hantlankari.

Pekka; (salakähmää). Ja minun Pikkaraisen Pekka, mutta ahtaaksi täällä olo siltä käy...

Leena (katselee koko ajan Koposta puolelta ja toiselta). Siinä tapauksesta täytyy minun teitä vähä tarkastella... Mikä se taas olikaan ammattinne?

Taavetti. Hantlankari se on... tuota...

Koponen. Vaiti mies. Tahdon puhua itse puolestani. Nähkääs rouva hyvä...

Leena. Emäntä minä olen...

Koponen. Aivan oikein, aivan oikein, emäntä hyvä...

Leena. En minä niinkään hyvä ole... kyllä minä osaan jöötäkin pitää, kun tarvitaan.

Taavetti. Kyllä se on totta, lukkari sen parhaiten tietää.

Leena (Koposelle). Mutta te ette vielä vastanneet...

Koponen (hämillään). Niin tuota nähkääs rou... äh... emäntä hy-hy... öhöm... tuota niin, emäntä piti sanoakseni...

Leena. Näytte olevan huono asiaanne ajamaan.

Taavetti. Ja "kehuu" olevansa parempi kuin pappi.

Leena. Ohoo! Ja se olisi...

Koponen. Hyvä rou... öh! tuota... emäntä hy... niin emäntä ajoin sanoa. Minulla on nähkääs suuri kauppapuoti ja paljo tavaraa sekä osaan...

Taavetti. Ennustaa... Sanoi jo minunkin ensi pyhänä kuolevan...

Leena. Oo-hoo! Sepä merkillistä.

6:s Kohtaus.

Edelliset, Heikki ja Annaliisa.

Heikki (tulee juosten kahvipolttimo kädessä). Leena, Leena hoi!... Nyt ne juuttaat taitaa palaa kaikki... niin ne rätisevät... (hölmistyy nähdessään vieraat; kahvipoltin putoaa ja Heikki pakenee kulissien taa).

Pekka (kohottaa päätään, pyrskähtäen nauruun ja pakenee). Hah-hah-haa!

Annaliisa (tulee samassa toisaalta juosten äitinsä kaulaan). Päivää, äiti. Terveisiä kaupungista! Et varmaankaan odottanut minua vielä kotiin, kun olet noin kummissasi... Äiti rakas! (huomaa Erkin). Ja sinäkin täällä, Erkki... Terve, terve!... Mutta lupasithan sinä vasta ensi viikolla (kompastuu kahvipolttimeen). Oh!... Mikä se oli? (huomaa kahvit, kurnun ja imellöspadan, huudahtaa häpeissään). Ush! (rientää pois).

Leena (menee perästä). Oh!... Kyllä se tuo Heikki on vähä kummallinen tollero... ash!

Koponen. Tämä on merkillistä!

Taavetti. Ompa tosiaankin! Ja kun minäkin olin juuri kahden vaiheilla. Parasta lie sentään kysyä Heikiltä itseltään kun tyttökin jo tuli (menee).

7:s Kohtaus.

Koponen (yksin). sitte Annaliisa, vihdoin Pekka.

Koponen. Kyllä tämä on merkillistä. En käsitä enää laisinkaan olenko minä hullu, vaiko nuo toiset menettäneet järkensä. Sillä kun saavun tänne morsiantani tervehtimään, alkaa täällä muuan puolipöhkö mies minua hantlankariksi "karahteerata". Sitte vaatii lemmittyäni äiti minut tutkittavakseen, jossa minä en saa sanoa häntä rouvaksi, en hyväksi enkä paljo miksikään. Ja samaan otteeseen tulla pöllähtää kuuma kahvipolttimo nenäni eteen, ja kuin taivaasta tipahtaa myöskin naurava mies samaan mylläkkään, sekä morsiameni... hm! Olen minä nyt ollut kaupoissa jos jonkinmoisten kollojen kanssa, mutta kyllä tämä sentään menee jo minun kauppatietojeni yläpuolelle... Jo tässä tekisi mieli jättämään koko naimispuuhat, mutta tytöllä kuuluu olevan vähin varoja... Ja niillä minä kyllä pääsisin edes kerran vapaaksi karhuistani... Eikä tyttökään hullumpi ole. Harmillisinta kaikista että minun on täälläkin pitänyt tehdä pikkuvelkoja, kun ei tuo Kekäläisen veitikka ole lähettänytkaan rahoja vaikka lupasi... Jos nyt kesken kaiken räätälit, suutarit ja sen semmoiset kävisivät vielä kimppuuni, niin menisi hukkaan koko hyvät humalat... Oh!

Annaliisa (tulee hämillään). Erkki — suotko anteeksi?

Koponen (iloisena). Sinä lemmittyäni! Eihän sinulla mitään pyydettyä ole. Päin vastoin.

Annaliisa; Olen kovin pahoillani.

Koponen. Mitä niistä kaikista! (veitikkamaisesti). Mutta tiedätkös lemmittyäni mikä möllikkä tuon kahvipolttimon tuohon heitti.

Pekka (kurkistaa nurkan takana). Jahah.

Annaliisa (levottomana itsekseen). Se oli varmaankin isä. Ja hän sanoo sitä möllikäksi... voi... minua hävettää.

Koponen. Mitä armaani? (lähestyy).

Annaliisa. Arvelin vaan, että eikö se lie ollut Sauna-Jakka, joka meillä aina ruukkaa olla...

Pekka (itseksseen). Katsos pikku mampselia kun osaa valheitakin lipotella. Kuka olisi uskonut tuon pienen suun sellaiseen kykenevän... Mutta eipä tuo mies lie parempaa ansainnutkaan.

Koponen. Hah-hah! Ukkoparka taisi pelästyä pois taidoltaan kun sattuihin olemaan vieraita saapuvilla...

Annaliisa. Kuule Erkki... lähde nyt sisään, ehkä siellä ovat jo vähä ehtineet järjestää. Mutta sinä et saa olla kovin vaativainen... Ethän (vetää kädestä Erkkiä).

Koponen. Kiitos, kiitos kultaseni! Sanoit vaatelas. Voiko sinut nähdessään vielä jotain vaatia... Oh kunpa en enää tarvitsisikaan sinusta erota (menee).

Pekka, (astuu tuvan seinustalle). Ääh, ketunnahka, jokos menit (pui nyrkkiä). Mutta et sinä sitä tyttöä vielä niin nuolase... mokomakin herra... Valehtelee vielä kauppias olevansa, vaikka onkin vaan puotipoika. Tuollaista palturiako sinä syötät anoppimuorillesi kun muijaa aijot... Mutta odotahan poika kun paljastan vehkeesi, niin vielä siinä vesi kielellesi valahtaa... Mokomakin, köyhä kirkon rotta... Tuossa on velaksi pyytämäsi rahatkin, joita olen jo hetken viivytellyt, että poika pysyis pinnistyksissä... tuleepahan siten vähä okaitakin ruusujen sekaan (näyttää rahakirjettä)... Mutta nyt tästä täytyy ryhtyä tepsivämpiin keinoihin... Heipparallaa... Tästä tulee vielä soma juttu... Minä hommaan herrasväelle karhuja ja muita mieluisia vieraita... hah-hah! (menee).

8:s Kohtaus.

Heikki, Koponen, Annaliisa y.m. myöhemmin.

Heikki (tulee yksin). Kanavilla tätä harmia. Tuohon ne kahvitkin pölähti... Mutta pitää ne laittaa pian pois (kokoilee kahvia). Takkinikin vielä tuossa... Ja entäs kirnu sitte... Missä ihmeessä sen nyt kirnuan. Ahaa, jospa veisi saunaan... (kuuluu kopinaa). Mitä ihmettä, tuleeko tänne taas joku?... Ihan varmaan! Minne tästä menisi (aikoo tupaan). Oh... Sieltähän ne tulevatkin (aikoo ulospäin ensin yhdelle sitte toiselle kulmalle). Sieltä tulee koko pataljoona vastaan... Mikäs... mikäs mikäs nyt neuvoksi (juoksee kahvipoltin ja kirnu kädessä ympäri pihaa kunnes ääni alkaa kuulua aivan läheltä jolloin piilottautuu tynnyrin taa). voi-voih!

Koponen; (tulee Annaliisan kanssa). Sinä siis tahdot, että pitäisimme heti julkiset kihlajaiset ja häät

niin pian kuin mahdollista...

Annaliisa. Niinpä kyllä, mitäs se viivyttelemisestä paranee! (itsekseni). Saattaisi vielä isä... oh!...

Koponen. Aivan oikein, mutta...

Annaliisa. Oh! Rupeatko sinä jo epäröimään... oih!

Koponen. No, no, kultaseni, älähän nyt noin... Minä olen kyllä valmis... (itsekseni). Kun vaan tulisi nuo rahat... Sillä velkaraiskani... oih! (nousee levottomana).

Annaliisa (hätääntyneenä). Mikä sinua vaivaa Erkki? Sano!

Koponen. Ei mikään, lemmittyni... älä ole levoton! Pidetään vaan minun puolestani jo vaikka ylihuomenna kihlajaiset... (itsekseni). Nyt taisin panna pääni satimeen.

Annaliisa. Voi kun sinä olet kiltti... Nyt kai juomme kahvia tämän johdosta ja minä käsken mammankin.

Koponen. Tehdään niin, kultaseni, jos vaan hän siihen suostuu... Mutta emmekö voi juoda täällä pihamaalla... minusta olisi niin mukava täällä vapaan taivaan alla...

Annaliisa. Samaa minäkin ajoin ehdottaa... Ja nyt minä menen hakemaan kahvia, ja... (aikoo lähteä).

Koponen. Älä mene vielä...

Annaliisa. No?

Koponen. Yksi suukkonen ensin...

Annaliisa (viipottaa sormellaan). Erkki, Erkki, sinä tulet kovin vaateliaaksi jo... Mutta mammaa saat suudella jos tahdot... hih-hih! (juoksee pois).

Koponen (yksin). Oh, kun en ryöstänyt sentään yhtä muiskua (menee ovea kohden). Olisihan se ollut kuin pumpulia sydämmelle näin rauhattomina aikoina... Ah!... Mutta (koppaa päätään). nyt se alkaa uusi tanssi. Mistä ihmeestä saan kihlat irti y.m.s. vähemmän tärkeät humpuukini... Velaksiko nekin taas on puliveivattava, ja mistä (lähtee levottomana harppailemaan). Niin, niin, mistä?... Kyllä nyt taitaa joutua joron jälille...

9:s Kohtaus.

Edelliset, Pekka Pikkarainen, sekä joukko muita ihmisiä.

Annaliisa (tulee kahvitarjottimen kanssa ja Leena hänen perässään). Kas niin, tässä se nyt on. Minne istuudumme juomaan. Ehkä tähän tynnyrin viereen (laskee tarjottimen tynnyrille).

(Pekka, Taavetti ja koko joukko muita ihmisiä eri puolilta astuu pihamaalle).

Koponen (ihmeissään). Mitä, mitä... mitä tämä on?

Leena. Herra nähköön, mitä on tapahtunut?

Koponen (peräytyy). Minä en käsitä... Herran tähden armoa!

Pekka (itsekseni). Sattuu se kettukin väliin satimeen.

Annaliisa. Erkki, rakas Erkki... mikä sinun on? (lähestyy).

Koponen. Armahda... Käske pois nuo!

Annaliisa. Menkää pois... hyvät ihmiset!

Leena. Niin, menkää vaan, mitä te täällä teette?

Räätäli. Minä tässä vaan toin laskua vaatteista tuolle herralle (osoittaa Koposta).

Koponen (huoahtaa). Oih!

Suutari. Ja minä pyytäisin maksua noista patiineista.

Koponen. Varjele taivas!

Pesumuija. Eikä se paidan pesukaan vielä ole maksettu.

Silittäjä. Niin, ja minähän sen silitin...

Koponen (lyykistyy). Oih! Tämä vie järjen minulta...

Annaliisa (rientää avuksi). Erkki! Herran tähden, Erkki?

Pekka (vahingon ilolla). Hm... hm! Kipeä paikka.

Annaliisa. Pekka, Pekka, sinunko vehkeitäsi tämä on?... Niinkö sinä palkitset entisen ystävytyeni... oi voi sinua!

Pekka. Mitä?... Minunhan piti vaan antaa rahakirje kauppapalvelija Kuposelle.

Koponen (nousee ylös). Luojan kiitos, että vihdoinkin... Mutta nyt vastako sinä möllikkä sen ilmoitat, kun annat ensin noiden hirtehisten tappaat minut!

Pekka; Se oli vaan pieni muistutus minun puoleltani ettei ole hyvä ruveta postiljoonin rivaliksi... Annaliisa oli minun morsiameni...

Leena. Sinun työtäsikö tämä oli, Pekka... aijai... varo nahkaasi (pölyyttää Pekan pois).

Taavetti. No mutta, karvasilmä, kosiahan minunkin oikeastaan piti rusthollarin Matille, ja olinkin jo kahden vaiheilla. Mutta kukas sen tytön nyt sitte oikeastaan saa?

(Tynnyri vyörähtää samassa nurin, lukkari nousee hölmistyneenä kahvipolttimo toisessa ja kirnu toisessa kädessä).

Heikki. Oh-hoh!

Taavetti; No mutta, karvasilmä! Siinähan se lukkari onkin ja ihan arkitouhussaan.

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK LUKKARIN ARKITYÖT: YKSINÄYTÖKSINEN
HUVINÄYTELMÄ ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. "Project Gutenberg" is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation ("the Foundation" or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase "Project Gutenberg" appears, or with which the phrase "Project Gutenberg" is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase "Project Gutenberg" associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than "Plain Vanilla ASCII" or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original "Plain Vanilla ASCII" or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is

owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”

- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you ‘AS-IS’, WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™'s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.